

Rapport

Datum: 3 maart 1999

Rapportnummer: 1999/088

Klacht

Op 11 augustus 1998 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw M. te Delft, ingediend door de Stichting Haags Meld- en Registratiepunt Discriminatiezaken te 's-Gravenhage, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden te 's-Gravenhage. Nadat op 5 november 1998 namens verzoekster aanvullende informatie was verstrekt, werd naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van 's-Gravenhage), een onderzoek ingesteld. Op grond van de namens verzoekster verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoekster klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden op 28 september 1997, na een verkeersongeval waar verzoekster bij betrokken was, op de plaats van het ongeval haar uitdrukkelijke verzoek om medische behandeling hebben afgewezen.

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel optreden werd ook de hoofdofficier van justitie te 's-Gravenhage over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. Feiten

1. Op 28 september 1997 was verzoekster als bestuurster van een personenauto betrokken bij een aanrijding in 's-Gravenhage. In de

door verzoekster bestuurde auto bevonden zich ook haar dochter T., een kennis en een aantal (klein)kinderen. Ter plaatse verschenen twee ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden alsmede twee ambulances van de GG en GD. Verzoekster en

haar dochter T. werden voor verhoor naar het politiebureau gebracht. De overige passagiers van verzoeksters auto werden per ambulance vervoerd naar het Westeinde ziekenhuis en aldaar verhoord. De bestuurder en een passagier van de andere bij de aanrijding betrokken auto, werden per ambulance vervoerd naar het ziekenhuis Leyenburg en aldaar verhoord. Na afloop van het verhoor werden verzoekster en haar dochter T. door de politie naar het Westeinde ziekenhuis gebracht. Op 5 oktober 1997 constateerde de huisarts een gebroken sleutelbeen bij verzoekster.

2. Bij brief van 16 maart 1998 diende de Stichting Haags Meld- en Registratiepunt Discriminatiezaken te 's-Gravenhage namens verzoekster bij de korpschef van het regionale politiekorps Haaglanden een klacht in over het optreden van de politie jegens haar op 28 september 1997. Een van de klachten betrof het feit dat de politie onachtzaam was geweest tegenover de uitdrukkelijke wens van verzoekster om medische behandeling direct na de aanrijding. Bij de brief werd een afschrift verstrekt van een beschrijving van de gebeurtenissen van die dag door verzoeksters dochter T. Hierin werd geen melding gemaakt van het verzoek van verzoekster aan de politieambtenaren om medische hulp. Tevens was bijgevoegd een afschrift van een beschrijving door verzoekster zelf van de gebeurtenissen op die dag. Daarin is onder meer het volgende vermeld:

"Er arriveren twee ambulances. In de ene gaan M. en kinderen. De andere ambulance vervoert de tegenpartij. Ik klaag over pijn in de borst en schouder. Agent X zegt dat dit komt door de veiligheidsgordel. Hij laat na het ambulancepersoneel er naar te laten kijken. Ik moet in een politiebus mee naar het Politieburo. (...) De politie-vrouw brengt ons met de politie-auto naar het Westeinde ziekenhuis. Daar zijn de andere medepassagiers (M. en de kinderen) ondervraagd. Ik vraag zelf aan de arts naar mijn schouder te kijken. Hij doet dat niet en zegt dat het van de veiligheidsgordel komt."

3. Naar aanleiding van de klacht stelde de politie een onderzoek in waarbij de Stichting Haags Meld- en Registratiepunt Discriminatie

zaken te 's-Gravenhage in de gelegenheid werd gesteld de klacht nader toe te lichten. De chef onderdeel Den Haag/Laak-Escamp van het regionale politiekorps Haaglanden handelde de klacht af bij brief van 2 juni 1998. Hij achtte verzoeksters klacht over de onachtzaamheid van de politie met betrekking tot haar wens om medische behandeling, niet gegrond. Hij overwoog daarbij het volgende:

"Standaard werkwijze is dat ter plaatse personeel van de GG en GD naar de medische klachten van slachtoffers kijkt. Blijkbaar is door (verzoekster; N.o.) niet of onvoldoende aangegeven dat zij iets mankeerde anders had bedoelde personeel van de GG en GD ook haar direct onderzocht. Pas aan het bureau Soesterbergstraat klaagde (verzoekster; N.o.) over pijn in haar schouder waarop werd geadviseerd alsnog hiernaar bij de EHBO van het ziekenhuis te laten kijken. Er werd haar aangeboden een lift te verzorgen." **B. Standpunt van verzoekster**

1. Voor het standpunt van verzoekster wordt verwezen naar de klachtomschrijving onder **KLACHT**.

2. Daarnaast gevraagd legde verzoekster verklaringen over van haar dochter T. en de kennis die zich bij haar in de auto had bevonden. De verklaring van T., van 5 juli 1998,

luit, voor zover hier van belang, als volgt:

"...Nadat het ongeluk gebeurd was en mijn moeder pijn had in haar borst vroeg ze aan de agent waarom ze zoveel pijn had, waarop hij antwoordde dat het door de gordel komt. Ze kreeg ook de mededeling dat ze naar het bureau moest om verklaring te geven over dat ongeluk. Zij mocht niet naar het ziekenhuis. Zowel mijn moeder als ik hadden het gevoel dat we op criminelen leken..." De verklaring van de kennis, van 8 juli 1998, luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"...Ik moest samen met mijn zoon, dochter en de dochter van (verzoekster; N.o.) naar het ziekenhuis. (Verzoekster; N.o) moest ondanks een gebroken sleutelbeen mee naar het buro. De politie ontkent dat (verzoekster; N.o.) eerst mee moest naar het buro, terwijl (verzoekster; N.o.) last had van haar sleutelbeen, moest zij toch van de politie mee naar het buro..." **C. Standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps**

Haaglanden In reactie op de klacht verwees de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden naar de rapportage van het door de politie

naar aanleiding van de klacht ingestelde onderzoek. Deze rapportage, gedateerd 22 april 1998, heeft, voor zover hier van belang, de volgende inhoud:

"...Als (verzoekster; N.o.) ter plaatse van de aanrijding pijn in haar borst en schouder had, dan was er door personeel van de GG en GD naar de medische klacht gekeken. Het is een standaardprocedure. (...) Dat (verzoekster; N.o.) klaagt over het feit dat de politie onachtzaam is geweest tegen de uitdrukkelijke wens om medische behandeling na het ongeluk is begrijpelijk. Doch ter plaatse is door klagster niet om medische behandeling gevraagd, terwijl er twee ambulances aanwezig waren. Aan het bureau tijdens het verhoor (...) kwam de pijn pas naar voren. Daar mevrouw op het punt stond om naar de E.H.B.O. gebracht te worden is er geen GG en GD aan het bureau ontboden..."

Beoordeling

1. Verzoekster klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden op 28 september 1997, na een verkeersongeval waar verzoekster bij betrokken was, op de plaats van het ongeval haar uitdrukkelijke verzoek om medische behandeling hebben afgewezen. Op 5 oktober 1997 constateerde de huisarts een gebroken sleutelbeen bij verzoekster.
2. Volgens verzoekster had zij tegenover één van de politieambtenaren geklaagd over pijn in de borst en de schouder. Hij zou hebben geantwoord dat dit kwam door de veiligheidsgordel. Dochter T. en de kennis van verzoekster bevestigen in hun verklaringen de mededeling van verzoekster op dit punt. Het wordt er dan ook voor gehouden dat verzoekster tegenover één van de agenten inderdaad heeft geklaagd over pijn, en dat deze daarop heeft gereageerd door te zeggen dat dit kwam door de veiligheidsgordel. Uit de verklaringen van T. en de kennis van verzoekster blijkt echter niet dat verzoekster op dat moment expliciet heeft gevraagd om medische behandeling en dat haar deze is

geweigerd. Dit is ook niet waarschijnlijk, nu de andere inzittenden van de auto wél per ambulance naar het ziekenhuis zijn vervoerd en aldaar zijn verhoord. Daar komt bij dat ter plaatse twee ambulances met deskundig personeel aanwezig waren. Gelet op vorenstaande is onvoldoende aannemelijk geworden dat de politieambtenaren ter zake van de medische behandeling van verzoekster te kort zijn geschoten. De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van 's-Gravenhage), is niet gegrond.